

Καὶ νῦν καὶ α εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὧ νας τῶν αἰ ὧ νων α μην

Τήν ου ρά ἄ νι ον πύ υ λην καὶ κι βω τόν

τό πα να α γι ον ο ο ο ρος τήν φω ταυ γή

νε φέ ε λην υ μνή σω μεν

τήν ου ρά νι ον κλί μα κα

τόν λο γι κόν Πα ρά δει σον τής Εὐ ας τήν λύ τρω σιν

τής οι κου μέ νης **πά α σης** τό μέ γα κει μή λι ον

ὅ τι σω τη ρί α α εν αυ τή δι ε πρά χθη

τῷ κὸ ὀ σμω καὶ ἄ φε σις τῶν αρ χαί ων εγ κλη μά των

δι ἄ του το βο ὦ ὦ μεν αὐ τή γη

Πρέσ βευ ε τῷ σῶ Υι ὦ καὶ Θε ὦ

τῶν πται σμά των ἄ φε σιν δω ω ρή σα α σθαι

τοις ευ σε βῶς προ σκυ νοῦ οὐ σι

τόν πα νά α γι ον Τό ο κο ον σου.